அச்சுவேலி ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் வெளியீடு.

சைவப்பிரகாசிகை

மூன்ரும் புத்தகம்.

[நான்காம் வகுப்புக்குரியது.]

237.71

[illegible] பாடத்துக்காக
இலங்கை வித்தியாபிரசுர சபையாரால்
சிபாரிசு செய்யப்பெற்று,
வித்தியாகந்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றது.

1956.

உ
சிவமயம்.

சைவப்பிரகாசிகை

மூன்ரும் புத்தகம்.

[நான்காம் வகுப்புக்குரியது.]

237·71

அச்சுவேலி
சரஸ்வதிவித்தியாசாலை மானேசர்
சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்
அவர்களால் எழுதப்பெற்று,

ஷை குருக்களவர்களின் புத்திரர்
சிவஸ்ரீ. வைத்தீசுவரக்குருக்களால்

பருத்தித்துறை
கலாநிதியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஐந்தாம் பதிப்பு.

மன்மதளு மாசிமீ.

1956.

Rights Reserved

விலை சதம் 60.

Sanmuganathan Book Depot
257, Kankesanthurai Road,
Jaffna.

பொருளடக்கம்.

	முகவுரை.	பக்கம்.
க.	வலம்புரிவிநாயகர்	க
உ.	திருக்கேதீச்சரம்	௩
௩.	திரிகோணமலை	ரு
ச.	நடராஜப்பெருமான்	எ
ரு.	மாசிமகம்	௯
கூ.	பிரதோஷம்	கக
எ.	சிவபெருமான் இயக்கவடிவங் கொண்டது ...	கஉ
அ.	மகிடாசுரசங்காரம்	கச
௯.	சுப்பிரமணியக்கடவுள் மரக்கலமேறி வந்தது	ககூ
க0.	,, ஆட்டுக்கடாவை வாகனமாகக்கொண்டது	கஅ
கக.	உருத்திராக்ஷம்	க௯
கஉ.	திருநந்திதேவர்	உ0
க௩.	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்	உஉ
கச.	,, ,, II	உச
கரு.	திருநாளைப்போவார்நாயனர் ...	உகூ
ககூ.	விட்டுணு சிவபூசை செய்தது ...	உஅ
கஎ.	அரதத்தாசாரியர்	௩0
கஅ.	,, II	௩உ
க௯.	பெரியோரைச்சேவித்தல்	௩ச
உ0.	தருமம்	௩கூ
உக.	ஆறுமுகநாவலர்	௩அ
	தோத்திரத்திரட்டு	சக

கத்தியரூபச் சிறப்புப்பாயிரம்.

கோப்பாய், ஆசிரியகலாசாலை அதிபர்

ஸ்ரீமத். அ. பொன்னையா அவர்கள் எழுதியது:

சைவப்பிரகாசிகை என்னும் பெயருடைய வாசக புத்தகங்கள் நல்ல இனிமையான செந்தமிழ்நடையால் எழுதி அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் நூலாசிரியர் அச்சுவேலி பிரமஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்களாவர். சைவசாஸ்திர மகாபண்டிதராகிய இவர் சைவசமயஞானவளர்ச்சியும் பக்திவளர்ச்சியும் சிறுவர்க்குச் சித்திக்கும்படி தெய்வ சரித்திரங்களையும், சிவபத்தர், வேந்தர், புலவர் சரித்திரங்களையும் வகுப்புகட்கேற்ற படிமுறையாக வகுத்துக்கோத்து இவ் வாசகபுத்தகங்களை நயம்பட ஆக்கியுள்ளார். இப்புத்தகங்களை முதற்புத்தகத்தை இரண்டாம் வகுப்பிற்கும், இரண்டாம்புத்தகத்தை மூன்றும்வகுப்பிற்கும், மூன்றும் புத்தகத்தை நாலாம்வகுப்பிற்கும் **கதாவாசக**புத்தகங்களாகக் கொண்டு, சைவப்பாடசாலைகளிலே கற்பித்தல் உசிதமாகும். இவை சமயஉணர்ச்சியேயன்றி இலக்கியச்சுவையையும் உதிக்கச்செய்வனவாம்.

ஆசிரியகலாசாலை,
கோப்பாய்.
23-5-35.

அ. பொன்னையா.

மதிப்புரை.

பாநுகோயிலாதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ. முத்துக்குமாரத்தம்பிரான் சுவாமிகள்.

தங்கள் சைவப்பிரகாசிகைப் புத்தகங்கள் இக்காலத்துக் கலாசாலை மாணவர்களுக்குச் சைவசமய உணர்ச்சியோடு ஒழுக்கத்தையும் உண்மையான இனிய கதைகள் வாயிலாக நன்கு புகட்டும் முறையில் அமைந்துள்ளன. சிறிது கல்வியுடைய முதியோர்க்கும் பெரும்பயன் றருவனவே. இவற்றுட் கூறுஞ் சரிதங்கட்கியைந்த திருமுறைப்பாசுரங்களைத் தந்துரைத்தமை பாராட்டத்தக்கது.

பண்டிதர் கு. குமர்ரசாமிப்பிள்ளை

பேர்ட் உயர்தரகலாசாலை, பவாநி.

தாங்கள் வெளியிட்டுள்ள சைவப்பிரகாசிகை என்ற பெயர் புனைந்துள்ள புத்தகங்களால் நம் சைவமாணவர்கள் நாத்திகப் படுகுழியில் விழாமல் ஆத்திகம் பெற்று நம் சிவபரஞ்சுடரை என்றும் வழிபட்டுத் திருவருளைப்பெற்று உய்வார்கள் என்பதில் யாதும் தடையில்லை என்பது எனது கருத்து.

உ
சிவமயம்.

சைவப்பிரகாசிகை

மூன்றாம் புத்தகம்.

க. வலம்புரி விநாயகர்.

கருணைநிதியாகிய விநாயகக்கடவுள் தமது கணங்களோடும் எவ்விடத்திலும் உலாவித் திருவிளையாடல் செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டார். அவர் பாதாளத்தில் உள்ள சர்ப்பங்களை எடுத்து ஆபரணமாகத் தரிப்பார். நவக்கிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும் இரத்தினமாலையாகத் தரிப்பார். கங்காநீரை எடுத்துத் திருமுடியிலே தரிப்பார்.

அக்கடவுள் ஒருதினம் நீர்விளையாட்டிற் காதல்கொண்டு, சமுத்திரம் யாவையும் உழக்கி விட்டுணு நித்திரைசெய்கின்ற பாற்கடலை அடைந்தார். அக்கட

வின் நீர் முழுவதையும் தமது துதிக்கையினால் அள்ளி னார். விட்டுணு முதலிய தேவர்களும் அந்நீருடன் அவ ருடைய துதிக்கையிற் புகுந்தார்கள். பாற்சமுத்திர நீர் வற்றியது. விநாயகக்கடவுள் தமது திருக்கரத்தினால் அள்ளிய நீரை மீளப் பூமியில் விடுத்தார். அந்நீருடன் விட்டுணு முதலியோர்களும் பூமியில் விழுந்தார்கள். விழுந்த அவர்கள் ஓரிடத்திலே திரண்டு, தாங்கள் துன்பமடைந்தமையைத் தங்களுள்ளே பேசினார்கள்.

விட்டுணு பூமியில் விழுந்தபொழுது, அவருடைய இடக்கரத்தில் இருந்த பாஞ்சசன்னியம் என்னுஞ் சங்கு வழுவிவிட்டது. விட்டுணு சங்கைக்காணாதவராய், அதை எங்குந் தேடினார். தேடியவிடத்து அதை விநா யகரது கணத்தலைவர்களுள் ஒருவர் வாயில் வைத்து ஊதுவதைக் கண்டார். உடனே விட்டுணு காஞ்சித் தலத்தை அடைந்து, அத்திகிரியில் வலம்புரிவிநாயக ரைத்தாபித்துப் பூசைசெய்து, "அடியவருடைய இடரை அகற்ற அவதரித்தவரே! அடியேன் உம்முடைய துதிக் கையிற் புகுந்து வரப்பெற்றேன்; ஆகையினால் யான் பரிசுத்தமுடையவனாயினேன்; அப்பொழுது அடியே னது கரத்தினின்றும் நீங்கிய எனது சங்கு உம்முடைய கணநாதரது கையில் இருக்கின்றது; அதை இப்பொ ழுதே தந்தருளுக" என்று இரந்தனர்.

விநாயகக்கடவுள் அவருடைய முன்னிலையிலே தோன்றிப் பூதகணத்தலைவருடைய கையில் இருந்த பாஞ்சசன்னியம் என்னுஞ் சங்கைக்கொடுத்து "இன் னும் உனக்கு வேண்டியது யாது" என்று அருளினார். "தலைவரே! இவ்வத்திகிரியில் எந்நாளும் வீற்றிருந்து அடியார்கள் விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத்தருளவேண் டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். விநாயகக்கடவுள் "அவ் விதமாகுக" என்று கிருபைசெய்தருளினார்.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

[பண் - காந்தாரம்]

பலபலகா மத்தராகிப் பதைத்தெழுவார் மனத்துள்ளே
கலமலக்கிட் டுத்திரியுங் **கணபதியென் னுங்களிறும்**
வலமேந் திரண்டுசுடரும் வான்கயி லாயமலையும்
நலமார்கெடி லப்புனலு முடையாரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

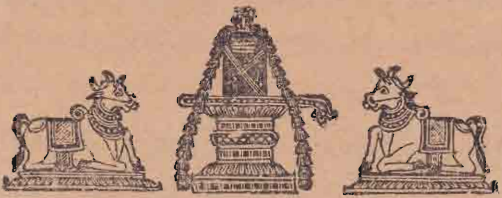

உ. திருக்கேதீச்சரம்.

பூர்வத்தில், ஆதிசேடனும் வாயுதேவனும் "யானேவலியவன்; யானேவலியவன்;" என்று தனித் தனியே தம்மை மதித்துப் பெருமிதங்கொண்டு, பெரும் போர்புரிவாராயினர். ஆதிசேடன் தன்னுடைய ஆயிரம் படங்களினலே, மேருவின் சிகரங்களைச் சீக்கிரமாக மறைத்தான். வாயுதேவன் அதைக்கண்டு கோபங் கொண்டு, ஆதிசேடனுடைய படங்களைச் சிதறும்படி அடித்து, அம்மேருவின் மூன்றுசிகரங்களைப் பிடுங்கி எறிந்தான்.

அவற்றுள் முதலாவதுசிகரம் திரிகூடம். அச்சி கரத்தை இந்திரனுடைய கட்டளைப்படி விசுவகன்மா இலங்கையாக இயற்றினன். இரண்டாவதுசிகரம் திருக் கேதீச்சரம். இது தேவத்தச்சனகிய மகாதுவட்டா என்பவனலே, சிவாலயமாகச் செய்யப்பட்டது. அங்கே சிவபெருமான் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்தற்

பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அத்தலத்தில் தேவர்கள் அர்த்தயாமபூசை செய்து வணங்குவார்கள்.

மகாதுவட்டா என்பவன் பாலாவிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, கேதீச்சரநாதரது உபயதிருவடிகளையுந் தியானஞ்செய்து, அப்பெருமானுக்கு அனேக திருப்பணிகளையியற்றி, அங்கேயேயிருந்து, சரீரம் நீங்கப்பெற்றான். இக்காரணத்தால் திருக்கேதீச்சரத்துக்கு மகாதுவட்டாபுரம் என்னும் நாமம் பொருந்திற்று. **மகாதுவட்டாபுரம்** என்பது **மாதோட்டம்** என வழங்கப்படுகின்றது.

மூன்றாவதாகிய கந்தமாதன சிகரம் இராமேச்சரத்தின் சமீபத்திலே விழுந்து இன்றும் அந்த நாமத்தோடு சிவத்தலமாக இருக்கின்றது.

திருக்கேதீச்சரம் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் தேவாரம் பெற்ற ஈழமண்டலத் தலமாகும்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

[பண்-நட்டபாடை.]

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழிின் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னெனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

---

௩. திரிகோணமலை,

வேறுமோர்காலத்தில் ஆதிசேடனுக்கும் வாயுதேவனுக்கும் பகையுண்டாயது. ஆதிசேடன் சிவானுக்கிரகத்தினுல் கைலாசகிரியின் கொடுமுடிகளைத் தனது படங்களினுல் மூடினன். வாயுதேவன் கோபங்கொண்டு மிக்க வேகத்துடன் அவ்வாதிசேடனை அடித்தான். ஆதிசேடன் சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையினுல் ஒரு படத்தை உயர்த்தினன். வாயுதேவன் பெருவலியுடையவனுய்த் திருக்கைலாசமலையின் தென்புறத்துள்ள மூன்று கொடுமுடிகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு தெற்குநோக்கி வந்தான். அவற்றுள் முக்கோணவடிவுள்ள நடுக்கொடுமுடியை உலகநன்மையின் பொருட்டு இலங்கையிலுள்ள சமுத்திரக்கரையிற்ருபித்தான். இம்மலை முக்கோணவடிவாய் இருத்தலினுலே திரிகோணமலை என்னும் நாமத்தைப் பொருந்தியது. வாயுவினுற் பிடுங்கப்பட்ட மற்றைய இரண்டு சிகரங்கள் திருக்காளத்தியும், திரிசிராப்பள்ளியுமாம்.

திருவாரூரில் இருந்த மனுநீதிகண்ட சோழமகாராசாவினுடைய புத்திரராகிய வரராமதேவசோழர் திரிகோணமலையையடைந்து சிவாலயத் திருப்பணிகள் பலவற்றைச் செய்வித்தார், சிவபெருமானுடைய கிருபையினுலே அவருக்கு ஒரு சற்புத்திரன் பிறந்தான். பிறக்கும்பொழுது அவனுக்கு நெற்றியில் ஓர் கொம்பு இருந்தமையால் * குளக்கோட்டன் என்று நாமகரணம் வைக்கப்பட்டது. வரராமதேவசோழர் சிலகாலம் அரசாட்சிசெய்து, சிவபதமடைந்தார். பின்பு குளக்கோட்டன் முடிசூட்டிச் செங்கோல்செலுத்தினன்.

அவன் வேதாகமங்களை ஓதியுணர்ந்தவன். வில்வித்தை குதிரையேற்றம் முதலியவைகளைக்கற்றுப் பாண்

---

* குளம்—நெற்றி.

டித்தியமடைந்தவன். பொறுமையிலும் அறிவிலும் நீதியிலும்குறைவில்லாதவன். விபூதியிலும், உருத்திராக்ஷத்திலும், சிவனடியாரிடத்திலும் அன்புள்ளவன். அவன் கோணேசருக்குத் திருப்பணிகளை விசேஷமாக இயற்றுவித்தான். சிவப்பிராமணரைக்கொண்டு, நித்தியம் நைமித்தியம் காமியம் என்னும் கிரியைகளைச் செய்வித்தான். கோயிலுக்காகிய வயல்களை விளைவிப்பதற்காக, கந்தளாய்க்குளத்தைக் கட்டுவித்தான். அவன் பின்புஞ் சிலகாலம் இருந்து அரசாண்டு, கோணேசருடைய திருவடித்தாமரைகளை அடைந்தான்.

திரிகோணமலை திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனரது தேவாரம்பெற்ற திவ்வியதலமாகும்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

[பண்-புறநீர்மை.]

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலா
லேத்திட வாத்தமாம் பேறு
கொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு
மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

ச. நடராஜப்பெருமான்.

முன்னொரு காலத்தில் சிவபெருமான் தேவதாருவனத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குத் தமது திருநடனத்தைக் காட்டியருளினார். விட்டுணு பின்னொரு தினம் அந்த நிருத்தத்தை நினைத்தார். நினைத்து, சேடராகிய சயனத்தின்மீது துயில்செய்வதை யொழித்து "ஹர ஹர சங்கர" என்று உச்சரித்துச் சிவபெருமானைத் தியானித்தார். ஆதிசேடர் விட்டுணுவைவணங்கி, "நீர் இப்படிச் செய்தமையைச் சொல்லவேண்டும்"என்றார். விட்டுணு சேடரை நோக்கி, பரமசிவன் முனிவர் பொருட்டுச் செய்தருளிய நடனத்தை உபதேசித்தார்.

ஆதிசேடர் சிவபெருமானைத் தரிசிக்க விரும்பி விட்டுணுவிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு போய் கைலாசத்தின் பக்கலில் இருந்து தவஞ்செய்தார். சிவபெருமான் அவருடைய முன்னிலையிலே தோன்றியருளி, அவருக்குத் தீக்ஷை செய்தருளினார். அதன் பின்பு, "தில்லைவனத்திலே மூலலிங்கம் இருக்கிறது; அதற்குத் தெற்கே ஒரு சபையுண்டு; அங்கே நாம் நடனஞ்செய்வோம்; நீ முன் அத்திரிமுனிவருக்குப் பிள்ளையாய்ப் பதஞ்சலி என்னும் பெயரைப் பெற்றாய்; அவ்வடிவத்தோடு நாகலோகத்துக்குச்சென்று, அவ்விடத்திலிருந்து தில்லைவனத்தை அடைவாய்; அங்கே வியாக்

கிரபாதன் தவஞ்செய்துகொண்டு இருக்கிறான்; நீயும் அவனுடன் இருக்குதி; நாம் எமது நடனத்தைக் காட்டுவோம்" என்று கூறி மறைந்தருளினார்.

ஆதிசேடர் பதஞ்சலி வடிவம்பெற்று, நாகலோகத்தையடைந்து, சிவபெருமானை வழித்துணையாகத் தியானித்துக்கொண்டு, அவ்விடத்தினின்றும் ஒரு குகைவழியாக ஏறிப் பூமியை அடைந்தார். அவர் தில்லையை வணங்கி, **வியாக்கிரபாதமுனிவரைக்** கண்டார். அம்முனிவர் பதஞ்சலி முனிவரைச் சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்வித்து, திருமூலட்டானலிங்கத்தை வணங்கும்படி ஏவினார். அதன்பின் தாம் ஆன்மார்த்தமாகப் பூசித்துவந்த லிங்கத்தையும் வணங்கச்செய்து, அவருக்குக் கிழங்கு பழம் முதலியவற்றினாலே விருந்து செய்வித்தார். பதஞ்சலிமுனிவரும் ஒரு சிவலிங்கத்தை ஆன்மார்த்தமாகத் தாபித்தார். அவர்கள் இருவரும் தேவரீரது நடனத்தைத் தரிசிப்பித்தருளுக" என்று பிரார்த்தித்து, எண்ணில்லாதகாலந் தவஞ்செய்தார்கள். நடனத்தைத் தரிசிக்கும்படி தவஞ்செய்திருந்த மூவாயிரம் முனிவர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்தார்கள்.

இப்படி நிகழுங் காலத்திலே, **தைப்பூசமும்**, பூரணையும், வியாழக்கிழமையும், சித்தயோகமும் கூடிய தினம் வந்தது. சூரியன் உச்சியை அடைந்தான். வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவர் என்னும் இருவரும் தமதுநடனத்தைத் தரிசிக்கும்படி சிவபெருமான் ஞானக்கண்ணைக் கொடுத்தருளினார். அவர்கள் ஆணவம் நீங்கித் திருநடனத்தைத்தரிசித்துப் பேரானந்தம் அடைந்தார்கள். பிரமா விட்டுணுமுதலிய தேவர்களும் மூவாயிரம் முனிவர்களும் பிறரும் சிவபெருமானுடைய கிருபையால் திருநிருத்தத்தைத் தரிசித்தார்கள்.

சிவபெருமான் வியாக்கிரபாத முனிவரையும், பதஞ்சலி முனிவரையும் நோக்கி "நீங்கள் விரும்பிய

வரங்களைச் சொல்லுங்கள்" என்றருளினார். வியாக்கிரபாதர் "யான் சிவாகமவிதிப்படி பண்ணுகின்ற பூசையை ஏற்றருளவேண்டும்" என்றார். பதஞ்சலிமுனிவர் இச்சபையிலே "இன்றுமுதல் எக்காலமும் தேவியாருடன் திருநடனஞ் செய்தருளவேண்டும்" என்றார். சிவபெருமான் "அவ்விதமே ஆகுக" என்று கிருபைசெய்து, மற்றையோர்களுக்கும் அவ்வவர் விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத்தருளினார்.

---

௩. மாசிமகம்.

மிகப்பழைய காலத்திலே ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் மிகக் கொடியவன். அவனை வெல்லுவதற்கேற்ற உபாயத்தைச் சொல்லும்பொருட்டு, வருணதேவனிடத்தில் அவனுடைய குரு இருளிலே வந்தார். வருணன் அவரைப் பகைவனென்று நினைத்துத் தனது பாசத்தைவீசினான். உடனே குரு இறந்தார். குருவைக்கொன்ற கொலைப்பாவத்தினால் ஒரு பிசாசு வடிவந்தோற்றியது. அது அவனை இரண்டுகால்களோடு இரண்டு கைகளும்பொருந்த, கழுத்தோடு கூடும்படி கட்டிச் சமுத்திரத்தினுள்ளே கொண்டுபோய்விட்டது. வருணன் நெடுங்காலமாகத் துன்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு, அங்கேகிடந்தான். அதை நீக்க ஒருவராலும் முடியாதாயிற்று.

பூமியிலுள்ளவர்களும் தேவர்களும் சிவபெருமானுடைய திருமுன்னிலையை அடைந்து, "வருணனுடைய துன்பத்தை நீக்கியருளுக" என்று விண்ணப்பித்தார்கள். சிவபெருமான் சமுத்திரத்துக்கு எழுந்தருளி வருணனுடைய கட்டை அறுத்தருளினார். வருணன் எழுந்து சிவபெருமானை வணங்கி, "மாசிமகமாகிய இத்தினத்திலே, இத்துறையில் ஸ்நானஞ்செய்தவருடைய

பாசத்தை நீக்கி, அவர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருளல் வேண்டும்; இத்துறையில் தேவரீர் எழுந்தருளுதலும் வேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்து வரங்களைப் பெற்றான்.

இந்தச் சரித்திரத்தை வியாக்கிரபாதமுனிவர் இரணியவர்மச் சக்கரவர்த்திக்குச் சொன்னார். அவர் மாசிமகம் வர, சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்குக் கொடியேற்றுவித்தார். தேவர்களும் முனிவர்களும் பிறரும் வந்து திருவிழாவைத் தரிசித்துக் "கனகசபைக்குத் தலைவரே! அருள்செய்க'' என்று வேண்டினார்கள்.

தேவர்கள், சிவபெருமான் சமுத்திரத்துக்கு எழுந்தருளும் வழியை அலங்காரஞ் செய்தார்கள். சிவபெருமான் சமுத்திரத்துக்கு எழுந்தருளினார். எழுந்தருளுவதை, பாசக்கட்டுநீங்கிய வருணன் கண்டு எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்தான். சிவபெருமான் வருணனது பாசத்தை நீக்கி அருளிய துறையிலே திருமஞ்சனஞ் செய்து அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகித்துக் கனகசபையினுள்ளே புகுந்தருளினார்.

பாசமறுத்ததுறை சிதம்பரத்துப் பத்துத்தீர்த்தங்களுள் ஒன்று. **மாசிமகத்தில்** தீர்தோற்சவம் இப்பொழுதும் நடைபெற்று வருகிறது.

திருஞானசம்பந்தர்.

[பண்-சீகாமரம்.]

மடலார்ந்த தெங்கின் மயிலையார் **மாசிக்**
கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
அடலா னேறூரு மடிகள் அடிபரவி
நடமாடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

சி. பிரதோஷம்.

அவுணர்களும், தேவர்களும் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்துப் பலகாலம் போர்புரிந்தார்கள். இரு திறத்திலும் பற்பலர் விரைவில் இறந்தார்கள். அவர்கள் போரைவிடுத்து, பிரமாவை அடைந்து வணங்கி "நாங்கள் பலநாள் இறவாமலிருந்து யுத்தஞ் செய்யும்படி பாற்கடலைக்கடைந்து, அதிலுள்ள அமிர்தத்தை எடுத்துத் தந்தருளும்" என்று வேண்டினார்கள்.

பிரமதேவர் அவர்களுடன் பாற்சமுத்திரத்தை அடைந்து, விட்டுணுவைத்துதித்தார். அவர் "நீங்கள் இங்கே வந்தகாரணம் என்னை?" என்றார். பிரமா தேவர்களும் அவுணர்களும் வேண்டிக்கொண்ட குறையைச் சொன்னார். விட்டுணு பாற்கடலைக் கடையும்படி அவர்களுக்குக் கற்பித்தார். மந்தரமலையை மத்தாகவும், வாசுகியை நாணாகவுங்கொண்டு தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். அப்பொழுது வாசுகி பொறுக்கமாட்டாது மயங்கி விஷத்தைக் கக்கியது. பாற்கடலும் விஷத்தை உமிழ்ந்தது.

விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் அதனைக்கண்டு அஞ்சி ஓடுவாராயினார். அந்தநஞ்சு அவர்களை வலமும் இடமுமாக மறித்துத் தொடர்ந்தது. தேவர்கள் திருக்கைலாசத்திற்குச்சென்று, இடபதேவருடைய சமீபத்திற்போய் ஒளித்து நின்று, சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.

சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே, அவரது திருமருங்கிலே தொண்டுசெய்தொழுகுகின்ற சுந்தரர் அவ்விஷத்தைப் பற்றிக்கொண்டுவந்து கொடுத்தார். சிவபெருமான் அவ்விஷத்தை இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவேயிருந்து திருக்கரத்திலேற்று உட்கொண்டருளினார். அது திருமிடற்றிற் சென்றது.

எம்பெருமான் அதனை அங்கே நிறுத்தியருளினார். தேவர்கள் துன்பம் நீங்கி மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். சிவபெருமான் அக்கொம்பினடுவே நின்று திருநிருத்தஞ் செய்தருளினார். அக்காலமே பிரதோஷகாலமென்று சொல்லப்படும்.

சனிக்கிழமையும், திரயோதசித்திதியுஞ் சேர்ந்து வருந்தினத்தில் பாதிச்சூரியன் மறையும் அந்திக்காலத்தில் விடத்தை அமுதுசெய்தருளினார். ஆதலாற் சனிப்பிரதோஷம் விசேடமாம்.

பிரதோஷவிரதத்தை அனுட்டிப்பது உத்தமம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

[திருநேரிசை]

வடங்கெழு மலைமத்தாக வானவ ரசுர ரோடு
கடைந்திட வெழுந்த நஞ்சங் கண்டுபஃ றேவரஞ்சி
அடைந்துநுஞ் சரண மென்ன வருள்பெரி துடைய ராகித்
தடங்கட னஞ்ச முண்டார் சாய்க்காடு மேவினாரே.

காளமேகப்புலவர்.

அண்டர் கடல்கடைந்த அந்நாளுண் டானவிடம்
கண்டமட்டிற் கண்ணுதலோன் கண்டத்திற்—கொண்டிலனேல்
அங்கமலை வாணியெனும் ஆயிழையார் தங்கழுத்தின்
மங்கலநாண் எதுரைமின் மற்று.

எ. சிவபெருமான் இயக்கவடிவங் கொண்டது.

முற்காலத்திலே தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்தது. அந்தயுத்தத்திலே அசுரர்கள் வெற்றி அடைந்தார்கள். பின்னர், யுத்தத்திலே தேவர்கள் சிவபெருமானது கிருபையினாலே வெற்றி பெற்றார்கள். அசுரர்கள் அடியோடு அழிந்தார்கள்.

தேவர்கள் தாங்கள் வெற்றிபெற்ற களிப்பினலே அகங்காரங் கொண்டார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து யுத்தத்திலே வெற்றிவந்ததற்குக் காரணம் தாமே என்று கூறினர்கள். பின்பு கெறுவத்தினலே சிவபெருமானையும் மறந்தார்கள்.

கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான் தேவர்களுடைய அகங்காரத்தை நீக்கியருளுவதற்காக ஒரு அழகிய இயக்கவடிவத்தைக்கொண்டு, தேவர்கூட்டத்தின் நடுவே தோன்றினர். தோன்றிய கடவுள் அத்தேவர்களது முன்னிலையிலே ஒரு துரும்பைநட்டு, "இந்தத் துரும்பைத் துணிக்கவல்லவனே அசுரர்களைக் கொன்றவீரன்" என்றார்.

இந்திரன், பிரமா, விட்டுணு முதலியதேவர்கள் எல்லோரும், தங்கள் தங்கள் படைக்கலங்களை அத்துரும்பின்மீது செலுத்தி, அதனை அசைக்கவும் வலிமை இல்லாதவர்களாய், செருக்கு நீங்கினர்கள். தேவர்கள் இயக்க ரூபங் கொண்ட சிவபெருமானைப் பார்த்து "நீ யாவர்" என்றார்கள். உடனே அவ்வியக்கர் மறைந்தருளினர். அப்பொழுது, உமாதேவியார் தேவர்களது முன்னிலையிலே தோன்றினர். தேவர்கள் வணங்கினர்கள். உமாதேவியார் "இயக்கவடிவங் கொண்டு எழுந்தருளி வந்தவர் சிவபெருமானே" என்று உணர்த்தி மறைந்தருளினர்.

தேவர்கள் காஞ்சீபுரத்தை அடைந்து, தங்கள் அகங்காரத்தை நீக்கிய சிவபெருமானைப் பூசித்து இஷ்டமான வரங்களைப் பெற்றார்கள்.

அ. மகிடாசுரசங்காரம்.

சிருட்டிகர்த்தாவாகிய பிரமாவும், திதிகர்த்தாவாகிய விட்டுணுவும் பகைத்து, பலகாலமாக யுத்தஞ் செய்தார்கள். இப்படி யுத்தமானது நடக்க, பிரமதேவர் மகிடாசுரன் என்பவனைப்படைத்து, விட்டுணுவை எதிர்க்குமாறு அனுப்பினர். விட்டுணுவும் உடனே, புலிமுகன் என்பவனை உண்டாக்கி, பிரமதேவரை எதிர்க்குமாறு விடுத்தார்.

பிரமா விட்டுணு ஆகிய இருவரும் தம்மை எதிர்த்துவந்த இரு அசுரர்களோடும் யுத்தம்செய்து ஆற்றாதவர்களாயினர். உலகம்முழுவதும் அசுரர்களாலே துன்பமெய்தி வருந்தின. விட்டுணுமுதலிய தேவர்கள் திருக்கயிலாசமலையை அடைந்து சிவபெருமானை வணங்கி, அசுரர்களது கொடுமைகளை விண்ணப்பித்தார்கள்.

பரமசிவன் தமது வாமபாகத்தில் இருக்கும் உமாதேவியாரை நோக்கினர். நோக்கியபொழுது, உமையம்மையாரது திருமுகத்தினின்றும், துர்க்காதேவி தோன்றினர். சிவபெருமான் துர்க்கையைப் பார்த்து, "மகிடன் புலிமுகன் என்னும் இரண்டு அசு

ரர்களாலும் தேவர்கள் துன்பம் அடைகின்றார்கள். ஆகையால் அவ்வவுணர்களைக் கொன்று, தேவர்களை அனுக்கிரகித்து வரக்கடவாய்'' என்று கட்டளையிட்டருளினர்.

துர்க்காதேவி விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்று யுத்தகளத்தையடைந்து, புலிமுகனைச் சங்கரித்தார். பின்பு மகிடனோடு எதிர்த்தார். மகிடன் கோபித்துப் பலகாலம் யுத்தஞ் செய்தான். துர்க்காதேவி தமது திருக்கரத்திற் பொருந்திய வாட்படையினல் அவனுடைய தலையைவெட்டினர். இரத்தம் ஆறுகப்பெருக, வெட்டிய *மகிடத்தலை விரைந்தெழுந்து போர்செய்தது. துர்க்காதேவி சூலத்தை எடுத்து, எருமைத்தலையின் உச்சியிலே குற்றி, அதனைத் தமது திருவடியினலே மிதித்தருளினர்.

தேவியாருடைய திருவடிபட்டவுடனே, மகிடன் எருமைத்தலை நீங்கி, பலவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்தான். தேவியார் அவனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து, அவனைச் சிவகணங்களுக்குத் தலைவனாக்கி, திருக்கைலாசமலையை அடைந்தார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனர்.

[திருத்தாண்டகம்.]

மாலாலு மறிவரிய வரதர் போலு
மறவாதார் பிறப்பறுக்க வல்லார் போலும்
நாலாய மறைக்கிறைவ ராஞர் போலும்
நாமவெழுத் தைஞ்சாய நம்பர் போலும்
வேலார்கை வீரியைமுன் படைத்தார் போலும்
வியன்வீழி மிழலையமர் விகிர்தர் போலும்
ஆலால மிடற்றடக்கி யளித்தார் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிகடாமே.

---

* மகிடம்—எருமை.

௬. சுப்பிரமணியக்கடவுள் மரக்கலமேறி வந்தது.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் தெய்வயானை அம்மையார் வள்ளியம்மையார் என்னும் இருசத்திகளுக்கும் கதிர்காமத்தின் பெருமையை உபதேசித்தருளினார். தேவிமார் இருவரும் கடவுளை வணங்கி, "சுவாமீ! நாங்களும் அத்தலத்தில் வசிக்க விரும்புகின்றோம்" என்றார்கள். உடனே சுப்பிரமணியக்கடவுள் அவ்விரண்டு சத்திமார்களோடும் வீரவாகுதேவர் முதலிய வீரர்களும் தேவர்களும் தம்மைச்சூழ்ந்துவர வேதாரணியத்தை அடைந்தார். ஒரு திருவிளையாட்டாக விசுவகன்மாவை நோக்கி, "யாமெல்லோரும் கடலைக்கடந்து செல்லுவதற்கு ஒருமரக்கலத்தை உண்டாக்குதி" என்றார். தேவத்தச்சன் உடனே ஒரு மரக்கலத்தை உண்டாக்கினான்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் பிரமா முதலிய தேவர்களுடனும், வீரர்களுடனும் மரக்கலத்திலேறி, இலங்கையின் வடபாகத்தில் இருக்கும் **காங்கேசன் துறையில்** இறங்கியருளினார். விசுவகன்மா கடவுளுடைய கிருபையினால் ஒரு ஆலயத்தை உண்டுபண்ணினான். சுப்பிரமணியக்கடவுள் அவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளினார். தேவர்கள் பூசித்து வழிபட்டார்கள். பின்பு கந்தசுவாமி மரக்கலமேறி, **பொலிகண்டியிலுள்ள** கடற்கரையில் இறங்கியருளினார்.

...ணியக... மரக்கலமேறிவந்தது. சன

பொலிகண்டியிலுள்ள வன்னிவனத்தில் விசுவகன்மா ஒரு ஆலயத்தை அமைத்தான். சுப்பிரமணியக்கடவுள் அக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தார். தேவர்கள் கடவுளைப் பூசித்தார்கள். கடவுள் பூரண கிருபை செய்தருளினர். அன்றுதொடக்கம் வன்னிவனம் **கந்தவனம்** எனப் பெயர் பெற்றது.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் அவ்விடத்தினின்று மரக்கலமேறித் திரிகோணமலையையடைந்து அங்கேயுள்ள ஒரு மலையில் வீற்றிருந்தருளினர். அம்மலை அன்று தொடக்கம் **கந்தசுவாமிமலை** என்றுவழங்குகின்றது. அங்கேயிருந்த சமனுசலம், முள்ளாலங்காடு முதலிய தலங்களை அடைந்து வீற்றிருந்தார். அவ்வத்தலங்களில் தேவர்கள் பூசித்தார்கள். சுவாமி கிருபை செய்தார்.

பின்பு முருகக்கடவுள் **சம்போதகிரியில்** வீற்றிருந்தார். தேவர்கள் அங்கே விசேஷபூசை செய்தார்கள். கடவுள் அதையேற்று உகந்தருளினர். அம்மலை அன்று தொடக்கம் **உகந்தமலை** என்று வழங்குகின்றது. சுப்பிரமணியக்கடவுள் அவ்விடத்தினின்று **கதிர்காமத்தை** அடைந்து, சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தருளினர். தேவர்கள் பூசித்து வணங்கினர்கள். முருகவேள் கிருபை செய்தார்.

கந்தக்கடவுள் ஏறிச்சென்ற மரக்கலம் உகந்தமலைக்குச் சமீபமாக நிறுத்தப்பட்டது. அது இப்பொழுதுங் கல்வடிவாகக் காணப்படுகின்றது.

---

௧0. சுப்பிரமணியக்கடவுள் ஆட்டுக்கடாவை வாகனமாகக்கொண்டது.

நாரதமுனிவர் பூவுலகத்திலே ஒரு யாகத்தைச் செய்தார். அந்த யாககுண்டத்தினின்றும் ஒரு ஆட்டுக்கடா தோன்றியது. அது கோபித்து ஆரவாரஞ்செய்தது. அதனைக்கண்டு யாகத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் பயந்து ஓடினார்கள்.

அந்தக்கடாவானது ஓடினவர்கள் எல்லோரையுந் துரத்திச்சென்றது. அவர்களுள்ளே சிலரைக் கொன்றது. எவ்விடத்திலுந் திரிந்து உயிர்களுக்கு நாசஞ்செய்தது.

அப்பொழுது நாரதமுனிவர்முதலியோர் திருக்கைலாசமலையை அடைந்தார்கள். அங்கே சுப்பிரமணியப்பெருமான் இருப்பதைக்கண்டு வணங்கினார்கள். சுப்பிரமணியக்கடவுள் "நீங்கள் மிக வருந்தினீர்கள்; நடந்தது யாது?" என்று வினவியருளினார். தேவர்களும் முனிவர்களும் வணங்கி "அடியேங்கள் ஒரு யாகத்தைச் செய்தோம். அதினின்னும் ஒரு ஆட்டுக்கடாத்தோன்றி, எங்களைக் கொல்லநினைத்தது. அதனால், யாங்கள் இங்கே ஓடிவந்தோம். அது சிலரைக்கொன்றது. அந்த ஆட்டை அடக்கி, எங்களுக்குக் கிருபைசெய்தருளுக" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்.

கடவுள் வீரவாகு என்னும் வீரரைப்பார்த்து, "அந்த ஆட்டுக்கடாவை இங்கே கொண்டுவரக்கடவாய்" என்று கட்டளையிட்டருளினார். வீரவாகுதேவர் எங்குந் தேடி அதனைக்காணமல், பிரமாவினுடைய உலகத்துக்குச்சென்றார். அவர் ஆட்டுக்கடா அங்கேசெல்வதைக்

கண்டு அது அஞ்சும்வண்ணம் ஆரவாரஞ் செய்து, அதன்கொம்பிலே பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய், முருகக் கடவுளுடைய முன்னிலையிலேவிட்டார். தேவர்களும் முனிவர்களும் "அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டு இவ்வாட்டுக்கடாவைத் தேவரீர் வாகனமாகக்கொண்டருளும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள். முருகக்கடவுள் அவர்கள்செய்ததவத்தினலே அன்றுதொட்டு அதனை வாகனமாகக் கொண்டருளினர்.

நாரதர் முதலியவர்கள் பூமியிலேசென்று யாகத்தை இடையூறு இல்லாது முடித்தார்கள்.

கக. உருத்திராக்ஷம்.

உருத்திராக்ஷம் சிவசின்னங்களுளொன்று. **உருத்திராக்ஷம்** என்பது சிவபிரானது திருக்கண்களிலிருந்து தோன்றியது எனப்பொருள்படும்.

முப்புரத்தவுணர்கள் கோடிவருடந் தவஞ்செய்து பிரமதேவரிடத்தில் பல வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் சிவபெருமானிடத்தில் அன்பு கொண்டு அப்பெருமானைப் பூசித்துவந்தார்கள். சிவபூசை செய்தார்களாயினும் அசுர குலத்திற் பிறந்தமையால் விட்டுணு முதலிய தேவர்களுக்கு அளவற்ற துன்பங்களைச் செய்தார்கள். தேவர்கள் வருந்திச் சிவபிரானைக் குறித்துத் தவஞ் செய்தார்கள். சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் இடப வாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தார். தேவர்கள் தங்கட்குத் திரிபுரத் தவுணரால் உண்டான துன்பத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். உடனே திருக்கைலாச பதியினுடைய மூன்று திருக் கண்களினின்றும் எம்போல்வார் உய்தற்பொருட்டு நீர்த்துளிகள் விழுந்தன. அவற்றிலிருந்துதோன்றியமணிகளே உருத்திராக்ஷமாம். தோன்றும்போது அவ்வம் மணிகளோடு அவ்வவற்றிற்குரிய மரங்களும் உதித்தன.

உருத்திராக்ஷமணி தரிப்பவர்கள் பிசாசுகளி
னாலும் கிரகம் முதலியவைகளினாலும் வருந் துன்பமும்
பிறவித்துன்பமும் அகலப்பெறுவார்கள். உருத்திரா
க்ஷம் தரித்துக்கொண்டு மதுபானம் மாமிசபோசனம்
முதலியவை செய்தவர்கள் தப்பாது நரகத்தில்விழுந்து
துன்பத்தை அனுபவிப்பார்கள்.

கஉ. திருநந்திதேவர்.

சிலாதனர் என்னும் பெயரையுடைய முனிவர்
திருவையாற்றையடைந்து, தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்
பண்ணி, சிவபூசையும் சிவாலய தரிசனமுஞ் செய்து,
பலகாலந் தவமியற்றினர். சிவபெருமான் தோன்றி
"அன்பனே! உனக்குவேண்டிய வரம் யாது?" என்று
வினவியருளினர். முனிவர் "அடியேனுக்கு இறவாத
ஒருபுத்திரனைத் தந்தருளவேண்டும்" என்று விண்ணப்
பஞ்செய்தார். பெருமான் "அவ்விதமே தந்தோம்"
என்றுகூறி மறைந்தருளினர்.

பின்பு முனிவர் யாகஞ்செய்யவிரும்பி, முதலில்
பூமியை உழுதார். அப்பொழுது அங்கே பொற்பே
ழையொன்றில் ஓர் குழந்தை இருக்கக்கண்டு, அதனை
எடுத்தார். அம்முனிவர் தமது வீட்டைஅடைந்து, அக்
குழந்தைக்குச் **செப்பேசுரர்** என்று பெயரிட்டு வள
ர்த்துவருவாராயினர். அவருக்கு ஏழாவது வயது
வந்தபொழுது, மித்திராவருணர் என்னும் முனிவர் தந்
தையாகிய சிலாதன முனிவரைநோக்கி "இப்புத்திரன்
சிலகாலத்தில் இறப்பான்" என்றுகூறினர். தந்தை
யார் துன்பங் கூருவாராயினர்.

அதுகண்ட செப்பேசுரர் "யான் இறவேன்
அஞ்சற்க" என்று தந்தையாரைத் திடப்படுத்தித் திரு

வையாற்றை அடைந்து, சிவபெருமானைப் பணிந்து பெருந்தவஞ் செய்தார். சிவபெருமான் இடபவாகனாரூடராய்த்தோன்றி, "இயமன் உன்னுடைய உயிரைக் கவரமாட்டான்" என்று திருவாய்மலர்ந்து, தமது திருக்கரத்தை அவர் தலைமேல்வைத்துப் பரிசதீக்ஷை செய்தருளினார். பரமசிவன் அதன்பின்னர் திருநந்திதேவர் என்னுந் தமது திருநாமத்தையும் மூன்றுதிருக்கண், பிறை, மான், மழு முதலியவற்றோடுகூடிய சாரூபத்தையும் கொடுத்துச் சிவகணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினார்.

திருநந்திதேவர் பரமசிவனது உத்தரவின்படி சுயசை என்பவரை மணஞ்செய்தார். திருநந்திதேவர் திருக்கைலாசமலையைக் காவல்செய்யும் அதிகாரத்தையும், குருசந்தானம் விளங்க முதற் குருவாயிருந்து சனற்குமாரர் முதலிய முனிவர்களுக்கு வேத சிவாகமங்களை உபதேசிக்கும் முதன்மையையும் சிவபெருமானிடத்தில் பெற்றுக்கொண்டனர்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

[திருத்தாண்டகம்.]

முந்தி யிருந்தாயு நீயே யென்று
 முன்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
நந்திக் கருள்செய்தாய் நீயே யென்று
 நடமாடி நள்ளாற னீயே யென்றும்
பந்திப் பரியாயு நீயே யென்றும்
 பைஞ்ஞீலி மேவினாய் நீயே யென்றும்
சிந்திப் பரியாயு நீயே யென்று
 நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே.

கந. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

திருவாதவூரடிகள் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூரிலே, பிராமணகுலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்தருளினர். அவர் வேதம் சிவாகமம் முதலிய எல்லாக் கலைகளையும் கற்று வல்லவரானர். அரிமர்த்தன பாண்டியராசன் அவருடைய திறமையைக் கேள்விப்பட்டு, அவரைத் தனக்கு முதன் மந்திரியாக்கினன். அவர் நீதிமுறைப்படி மந்திரி உத்தியோகத்தை நடத்தினர். சிவபெருமானிடத்திலே அன்பு மிகுந்து, தமக்கு உபதேசஞ்செய்ய வல்ல ஒருசற்குருவைத் தேடுவாராயினர்.

ஒருநாள் பாண்டியராசன் நல்ல குதிரைகள் வாங்கிவரும்படி, திருவாதவூரடிகளிடம் அளவற்ற திரவியத்தைக் கொடுத்து அனுப்பினன். அவர் செல்லும் பொழுது திருப்பெருந்துறை என்னும் திருப்பதியைச் சேர்ந்தார். பரமசிவன் அவருக்கு அங்கே அருள்செய்யும்படி ஒரு குருந்தமரநீழலில் ஞானசாரிய மூர்த்தங் கொண்டு வீற்றிருந்தார். திருவாதவூரடிகள் சிவபெருமானைக் கண்டு, அவருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, "அடியேனுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். பரமாசாரியர் அவருக்குத் தீக்ஷை செய்து மாணிக்கவாசகர் என்னும் நாமத்தையுங் கொடுத்தருளினர். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தமது ஆபரணங்களையும், பாண்டியன் கொடுத்த திரவியத்தையும் பரமாசாரியரது திருமுன்னிலையில் வைத்து

வணங்கினர். பரமாசாரியர் அவைகளைச் சிவபுண்ணி யங்களுக்கு உபயோகமாகும்படி செய்தார்.

திருவாதவூரடிகள் உலகப்பற்றற்று, சிவபெருமானுடைய திருச்சன்னிதியை நீங்காது இருந்தார். பாண்டியன் திருவாதவூரடிகளைத் தன்னிடத்து விரைவாக வரும்படி ஒரு திருபம் அனுப்பினன். சுவாமிகள் பரமாசாரியரைச் சமீபித்து வணங்கி, அந்தநிருபத்தை வாசித்தார். பரமாசாரியர் பாண்டியராசனுக்குக் கொடுக்கும்படி மாணிக்கரத்தினம் ஒன்றை அவரிடம் கொடுத்து, குதிரைகள் ஆவணிமாதத்து மூலநக்ஷத்திரத்திலே வரும் என்று அறிவித்தருளினர். சுவாமிகள் மந்திரி வேஷத்துடன் அரசனிடம் சென்று, மாணிக்கத்தையுங் கொடுத்து, குதிரைகள் வரும் நாளையுங்கூறித் தமது மாளிகையை அடைந்தார்.

பாண்டியராசன் திருப்பெருந்துறையிலும் அதற்கு அயலூர்களிலும் குதிரைகள் வராமையைக் கண்டு, கோபங்கொண்டு, மாணிக்கவாசகசுவாமிகளைச் சிறையில்வைத்து வருத்தினன். அவர் சிவபெருமானைத் தியானித்தார். அன்பர்களுக்கு இரங்கியருளும் பரமசிவன் ஆவணிமூலநக்ஷத்திரத்தில் காட்டிலுள்ள நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொண்டுவந்தருளினர். அரசன் மகிழ்ந்து திருவாதவூரடிகளைச் சிறையினின்றும் நீக்கிக் குதிரைகளை ஏற்றுக்கொண்டான்.

சிவபெருமான் அன்றிரவு குதிரைகளையெல்லாம் நரிகளாக்கினர். நரிகள் கூக்குரல்செய்து, பந்தியிற்கட்டப்பட்டிருந்த குதிரைகளைக்கொன்று, சனங்களையும் வெருட்டித்திரிந்தன. அரசன் கோபங்கொண்டு, திருவாதவூரடிகளை வெயிலில் நிறுத்தினன். அவர் சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்தார்.

கச. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். II.

சிவபெருமானுடைய திருவருளினலே, வைகை நதி மதுரையை அழிப்பதுபோலப் பாய்ந்து சென்றது. அரசன் மனம்வருந்தினன். மந்திரிமார்கள் அவனைநோக்கி "திருவாதவூரடிகளை வெயிலினின்றும் நீக்கி மகிழ்ச்சிசெய்தால் வைகைநதி ஊரை அழியாது" என்று சொன்னார்கள். அரசன் அவரைச் சிறையினின்றும் நீக்கி, வைகையைஅடைப்பிக்குமாறு வேண்டினன். திருவாதவூரடிகள் சிவனைத் தியானித்தார். உடனே நதியினது வேகம் அடங்கியது. மதுரை நகரத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் தங்களுக்காக அளந்துவிடப்பட்ட பங்கை அரச கட்டளைப்படி அடைத்தார்கள்.

இந்த மதுரைநகரத்திலே சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையவளும், பிட்டு விற்றுச்சீவனஞ் செய்பவளுமாகிய வந்தி யென்கின்ற ஒரு வயோதிகப் பெண் இருந்தாள். அவள் தனது பங்கை அடைத்தற்குக் கூலியாள் இல்லாமல் வருந்தி, சோமசுந்தரக் கடவுளது திருக்கோயிலிலே சென்று, "யான் கொடுக்கும் பிட்டையே கூலியாகப்பெற்று, கூலியாளாய் அணையைக்கட்டுவார் ஒருவருமில்லை. சுவாமி! அடியேன் தேவரீருக்கு அடைக்கலம்" என்று புலம்பினள்.

சோமசுந்தரக் கடவுள் அவளுடைய அன்பத்தை ஒழிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு, ஒரு கூலியாளராய், கூடையைத் தலைமேற்கொண்டு தோளில் மண்வெட்டியைத்தாங்கி மிக்கபசியுடையவரைப்போல விரைந்து வந்தருளினர். வந்த பெருமான் பிட்டைக் கூலியாகப் பெற்றுக் கரையை அடைப்பதற்கு உடன்பட்டார். வந்தி "அப்பா, இதனை உண்பாயாக" என்று பிட்டை

அள்ளிக்கொடுத்தாள். கூலியாளராகிய கடவுள் தமது கிழிந்த வஸ்திரத்தை நீட்டி யேற்று அதனைத்திருவமுது செய்தருளினர். "தாயே! இப்பிட்டுமிகவும் நன்று இன்னும் தரவேண்டும்" என்று வாங்கி, அதனைத் தின்று தின்று வைகைக்கரையையடைந்தார். அடைந்து கரையை அடையாது, மண்ணைச் சுமந்து கரையிற்போட்டும், ஆடியும், பாடியும், குதித்தும், சிரித்தும் விளையாடிக் கொன்றைமர நிழலிலே நித்திரை செய்தார்.

அப்பொழுது காரியதரிசி ஒருவன் சிவபெருமானுகிய கூலியாளை அடித்தான். அந்த அடி உலகமெங்கும் பட்டது. உடனே சோமசுந்தரக்கடவுள் மறைந்தருளினர். கூலியாளாக வந்தவர் சிவபெருமானே என்று பாண்டியராசன் அறிந்து "யான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுக" என்று, திருவாதவூரடிகளை நமஸ்கரித்தான். திருவாதவூரடிகள் அவனுக்கு அருள்செய்து, தமது மந்திரிஉத்தியோகத்தை விடுத்துத் திருப்பெருந் துறையையடைந்தார். அங்கே எழுந்தருளி இருந்த பரமாசாரியர் திருவாதவூரடிகளுக்குக் கிருபைசெய்து மறைந்தருளினர். திருவாதவூரடிகள் பல தலங்களையுந் தரிசித்துத் தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடிவருவாராயினர். அவர் சிதம்பரத்தில், நடராஜரைத் தரிசனம் செய்து கொண்டு இருக்கும் காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து சென்ற புத்தர்களைத் தருக்கத்தில் வென்றார்.

சிவபெருமான் ஒருநாள் பிராமண வடிவங் கொண்டு, திருவாதவூரடிகளிடம் வந்து "நீர் சிவபெருமானை அன்பினலே பாடிய தமிழ்ப்பாடல்களை எழுத வேண்டும்; விளங்கச் சொல்லும்" என்றார். திருவாதவூரடிகள் மெய்ஞ்ஞானப் பொருளையுடைய திருவாசகத்தை உவந்து சொன்னர். அவர் கூறியவற்றை

யெல்லாம் சிவபெருமான் ஏட்டிலே எழுதிப் பின்னர், சபாநாயகரைத் தலைவராகக் கொண்டு, ஒரு கோவை பாடவேண்டும் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். திருவாதவூரடிகள் **திருக்கோவையாரை** மகிழ்ந்து கூற, பெருமான் எழுதிமுடித்த பின்னர் விரைந்து மறைந்தருளினார்.

சிவபெருமான் திருக்கோவையார் எழுதி முடிந்தவிடத்தில், திருவாதவூரன் சொல்ல எழுதிய இப்புத்தகம் திருச்சிற்றம்பலமுடையாரது எழுத்தாகும் என்று எழுதி, கனகசபையில் உள்ள பஞ்சாக்ஷரப்படியில் வைத்தருளினார். தில்லைவாழந்தணர்கள் அத்திருமுறையை எடுத்துக்கொண்டு, மாணிக்கவாசகசுவாமிகளை அடைந்து, "இவற்றின் பொருளை அருளிச் செய்ய வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அவர் கனக சபைக்கு எதிரேபோய், இந்த "நடராஜப்பெருமானே இப்பாடல்களின் பொருள்" என்றுகூறி அப்பெருமானோடு இரண்டறக் கலந்தலாகிய சாயுச்சிய முத்தி அடைந்தனர்.

---

௧௯. திருநாளைப்போவார் நாயனார்.

சோழநாட்டிலே, ஆதனூரிலே, புலையர் குலத்திலே நந்தனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபிரானுடைய பாதங்களையே நினைப்பவர். சிவாலயங்கள்தோறும் பேரிகை மத்தளம் முதலிய வாத்தியங்களுக்குத் தோலும் வாருங்கொடுப்பவர்; வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பு கொடுப்பவர்; அருச்சனைக்கு கோரோசனை கொடுப்பவர்; ஆலயங்களின் வாயிலிலே நின்றுகொண்டு, கூத்தாடிப் பாடுகின்றவர்.

அவர் ஒருநாள் திருப்புன்கூர் என்னுந் தலத்துக்குச்சென்று, திருக்கோயிலின் வாயிலிலே நின்றுகொண்டு, சுவாமியை நேரே தரிசிக்க விரும்பினர். சுவாமி அவர் விரும்பியவாறு தமது திருமுன்னிலையிலே இருக்கும் இடபதேவரை விலகும்படி செய்துகாட்சி கொடுத்தருளினர். அவர் அந்தத்தலத்திலே ஒரு குளம்வெட்டி, வீட்டுக்குப்போயினர்.

அவர் ஒருநாள் சிதம்பரத்துக்குப் போக விரும்பினர். அந்த விருப்பம் மிகுந்தமையினலே, அன்று இரவு முழுவதும்நித்திரைசெய்யாது இருந்தார். விடிந்தபின் "நான் சிதம்பரத்துக்குச் சென்ருல், திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தற்கு எனது சாதிக்கு யோக்கியம் இல்லை" என்று போகாதுவிட்டார். பின்னுஞ் சிதம்பரஞ் செல்லுவதற்கு ஆசைமிகுந்தது. அவர் "நாளைக்குப்போவேன்" என்ருர். இப்படியே அவர் "நாளைக்குப்போவேன், நாளைக்குப்போவேன்" என்று பல நாட்களைப் போக்கினர். அதனல் அவருக்குத் **திருநாளைப்போவார்** என்னுந் திருநாமம் உண்டாயது.

திருநாளைப்போவார் நாயனர் ஒருநாள் சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்தார். அவர் உள்ளே பிரவேசித்தற்கு அஞ்சி, மதிலின் வாயிலிலே நமஸ்கரித்து திருஎல்லையை வலம்வந்து போவார். இப்படி ஒழுகுகின்ற திருநாளைப்போவார் நாயனர் "சபாநாயகரை எப்படித் தரிசனஞ் செய்யலாம், இந்த இழிபிறப்பு இதற்குத் தடையாயிற்றே" என்று துக்கத்தோடு நித்திரை செய்தார். சபாநாயகர் நாயனருடைய கனவிலே தோன்றி, "அப்பனே, நீ இப்பிறப்பு நீங்கும்படி நெருப்பிலே முழுகி எழுந்து, எமது சன்னிதியிலேவா" என்று கிருபைசெய்தார். பின்னர் தில்லைவாழந்தணருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி, அந்தத் திருநாளைபோவார் பொருட்டு அக்கினியை வளர்க்கும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர்.

தில்லைவாழந்தணர்கள் தென்மதிற்புறத்திலே ஒரு குழியில் அக்கினியை வளர்த்து, திருநாளைப்போவார் நாயனருக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவர் சிவபெருமானுடையதிருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு, அந்த அக்கினியினுள்ளே புகுந்தார். உடனே அத்தேகம் நீங்கி, ஒரு பிராமண முனிவடிவங்கொண்டு எழுந்தார். அதைக்கண்டு, அந்தணர்களும் அடியார்களும் அஞ்சலி செய்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அவர்களுடன் சென்று, கனகசபையை அடைந்தார். அங்கே நின்றவர் அவரைக்காணுதவராயினர். சபாநாதர் திருநாளைப் போவாருக்குத் தமது திருவடிகளைக் கொடுத்தருளினர்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்.

[பண் - தக்கேசி.]

நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம் பந்த
நாவினுக் கரைய னாளைப்போ வானும்
கற்ற சூதனற் சாக்கியன் சிலந்தி
கண்ணப் பன்கணம் புல்லனென் றிவர்கள்
குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங்
கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன்
பொற்றி ரண்மணிக் கமலங்சண் மலரும்
பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூரு ளானே.

கக. விட்டுணு சிவபூசைசெய்தது.

மேகவாகனகற்பத்திலே விட்டுணுமூர்த்தி பிரமாவையும், உலகங்களையும் படைக்கவிரும்பிச் சிவபெருமானை முகிலுருக்கொண்டு பலகாலந்தாங்கினர். சிவபெருமான் தோன்றி அருளி, "விட்டுணுவே, நீ பலகாலம் எம்மை முகில்வடிவங்கொண்டு தாங்கினய்; உனக்கு யாது வரம்வேண்டும்" என்று வினவியருளினர். விட்டுணு "தேவரீருடைய கிருபையினல் பிரமாவையும், உயிர்களையும் படைக்கவிரும்பினேன்; கிருபை

செய்தருளுக" என்று விண்ணப்பித்தார். சிவபெருமான் "நீ காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து, எம்மைத் தாமரைப்பூக்களினாலே பூசைசெய்யின் இவ்வரத்தைப்பெறுவாய்" என்று கூறியருளினார்.

அப்பொழுது விட்டுணு விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சியை யடைந்து, புண்ணிய கோடியிற் தடாகம் ஒன்று உண்டாக்கி, சிவலிங்கத்தைத் தாபித்துப்பூசை செய்துகொண்டிருந்தார்.

இப்படி இருக்குங்காலத்திலே, ஒரு யானை விட்டுணுவுக்குத் தொண்டு செய்ய நினைத்து, அவரை அடைந்து, அது நாள்தோறும் நீராடி, தாமரைமுதலாகிய பூக்களைக் கொய்துகொடுத்து வந்தது. விட்டுணு அந்தப்பூக்களினாலே பரமசிவனைப் பூசித்துவந்தார். ஒருநாள் யானை தடாகத்திலே தாமரைப்பூக்களைக் கொய்யும்பொழுது ஒருமுதலை அதன்காலிலே பிடித்து இழுத்தது. முதலை இழுக்க யானை சகிக்கமாட்டாது "ஆதிமூலமே!" என்று விட்டுணுவைக் கூவி அழைத்

தது. விட்டுணு மூர்த்தி உடனே கருடவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்து சக்கராயுதத்தைச் செலுத்தி, முதலையைக் கொன்றார். பின்பு விட்டுணுமூர்த்தி காஞ்சிபுரத்திலே பூசைசெய்துகொண்டிருந்தார்.

சிவபெருமான் இடபவாகனத்திலே தோன்றி, காட்சி கொடுத்தருளினர். விட்டுணு வணங்கி, "பிரமாவையும் உலகத்தையும்படைக்க வரந்தந்தருளுக; தேவரீருடைய திருவடிகளிலே நீங்காத அன்பையுந் தந்தருளுக; யான் இருக்கும் இம்மலை, என்னிடத்திலே அன்புபொருந்திய இந்த யானையின்பேரினல் **அத்திகிரி** என்று வழங்கல்வேண்டும்; தேவரீரும் இவ்விலிங்கத்தில் என்றும் இருந்து அருள்செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். சிவபெருமான் "அவ்விதமே உனக்கு வரங்களைத் தந்தோம்" என்றுகூறி மறைந்தருளினர்.

கஎ. அரதத்தாசாரியர்.

சோழநாட்டிலே, கஞ்சனூரிலே பிராமணகுலத்திலே, வாசுதேவர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வைஷ்ணவக்கொள்கைகளிலும், ஆசாரத்திலும் மிகுந்த பற்றுள்ளவர். அவர்செய்த தவத்தினலே ஒரு புதல்வர் பிறந்தார். அக்குழந்தைக்குச் **சுதர்சனர்** என்று பெயரிடப்பட்டது. சுதர்சனர் முற்பிறவிகளிலே செய்த புண்ணியத்தால், வைஷ்ணவசமயத்திலே பற்றில்லாதவராய்ச் சிவாலயத்துக்குச்சென்று அங்கே தொண்டு செய்துவந்தார்.

வாசுதேவர் ஒருநாள் தமது புத்திரராகியசுதர்சனரை அழைத்து, "குழந்தாய்! நீ விபூதி அணியாதே; உருத்திராக்ஷம் தரியாதே; சிவனடியாரோடு இணங்காதே; என்று கூறினர். சுதர்சனர் வழக்கம்போல

விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரித்து, கோயிலுக்குப்போய்ச் சிவபெருமானை வழிபட்டு வீட்டுக்கு வந்தார். பெற்றார் இதனை அறிந்து மிகக்கண்டித்தார்கள். அவர்கள் கண்டித்தும் பயன்படவில்லை. அதனால் அவருக்குப் போசனமுங் கொடாது, வீட்டைவிட்டுத் துரத்தி விட்டார்கள். துரத்திவிடப்பட்டபிள்ளை பசியினால்வருந்தி, சிவாலயத்துக்குப்போய்ப் பரமசிவனைவணங்கி, "என்னைக் கிருபைகூர்ந்து இரட்சிப்பீராக" என்று புலம்பி அழுதார்.

உடனே பரமசிவன் பிரசன்னராய் "உனக்கு வேண்டியது யாது" என்று வினவியருளினார். அவர் "தேவரீருடத்து அன்பையே எனக்கு அருளுக" என்று விண்ணப்பித்தார். பரமசிவன் விபூதி உருத்திராக்ஷம் அணிவித்து, பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்து, பூசை எழுந்தருளப்பண்ணி, **அரதத்தர்** என்னும் நாமத்தையுங்கொடுத்து மறைந்தருளினார்.

இதனை அறிந்தபிதாவாகிய வாசுதேவரும் மற்றையோரும் "சிவனுடைய மகத்துவத்தைத் தாபிப்பாயாக" என்று கூறினார். அரதத்தாசாரியர் அதற்கு உடன்பட்டு, விட்டுணுகோயிற்சன்னிதியில், நெருப்பிற்காய்ச்சிய இரும்பு முக்காலியிலே சிவபெருமானைத் தியானித்துக்கொண்டு இருந்தார். அவருக்கு அம்முக்காலி தடாகம்போலக் குளிர்ந்தது. அரதத்தாசாரியர் அதன்மீது இருந்துகொண்டு **சுருதிசூக்திமாலை** என்னும் நூலைத் தோத்திரமாகச் செய்தருளினார். அன்றியும், **பஞ்சரத்தினமாலிகை** முதலிய பிரபந்தங்களையும் செய்தருளினார். அப்பொழுது அனைவரும், அரதத்தாசாரியரைச் சிவனெனவே கொண்டு, அவரது பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினார்கள். இதனைக்கண்ட வாசுதேவரும் ஏனைய வைணவர்களும் சிவசின்னமணிந்து சைவரானார்கள்.

கஅ. அரதத்தாசாரியர் II.

அரதத்தாசாரியர், பிரமசரிய நிலையை வழுவாது அனுட்டித்து முடித்து, சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்த கமலவல்லியாரை என்பவரை மணஞ்செய்தார். ஆசாரியர் தமது இல்லக்கிழத்தியாகிய கமலவல்லியோடு சிவபூசை முதலியவற்றைச் சிறப்பாகச் செய்துவந்தார். இங்ஙனம் நிகழும் நாளிலே அம்மையார் ஓர் புதல்வரைப்பெற்றார். ஆசாரியர் அப்புதல்வருக்கு அக்கினீசுவரர் என்று பெயரிட்டனர். அவருக்குப்பின்னனர் மகாதேவர், நீலகண்டர், சங்கரர், சந்திரசேகரர், சம்பு, மத்தியார்ச்சுனேசுவரர், கோவிந்தநாயகர் என்னும் ஏழுபுதல்வர்களும் கற்பகை, மீனாக்ஷி என்னும் இரண்டு புதல்விகளும் பிறந்தார்கள். அக்குழந்தைகள் எல்லோரும் தந்தையாருடைய கட்டளையின்படியே நடப்பவர்கள். திருநீற்றையும் உருத்திராக்ஷத்தையும் அன்போடு தரிப்பவர்கள். சிவபூசை செய்பவர்கள்.

ஆசாரியருடைய பிறப்பிடமாகிய கஞ்சனூரிலே சிவபெருமானுக்குத் தேர்த்திருவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. அவ்வூரிலுள்ள பெண்களெல்லாம் ஆபரணங்களால் தங்களை அலங்கரித்துக்கொண்டு, திருவிழாவுக்குப் போனார்கள். கற்பகை, மீனாக்ஷி என்னும் சிறுமிகள் இருவரும் ஆசாரியருடைய முன்னிலையில் வந்து இவ்விதம் விண்ணப்பித்தார்கள்.

"அப்பா! எங்கள் ஊரிலுள்ள திருக்கோயிலிலே இரதோற்சவம் வெகு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. அவ்வுற்சவ தரிசனஞ்செய்ய எங்களுக்கும் அனுமதி தந்தருளுக."

செய்தருளுக" என்று விண்ணப்பித்தார். சிவபெருமான் "நீ காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து, எம்மைத் தாமரைப்பூக்களினாலே பூசைசெய்யின் இவ்வரத்தைப்பெறுவாய்" என்று கூறியருளினார்.

அப்பொழுது விட்டுணு விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சியை யடைந்து, புண்ணிய கோடியிற் தடாகம் ஒன்று உண்டாக்கி, சிவலிங்கத்தைத் தாபித்துப்பூசை செய்துகொண்டிருந்தார்.

இப்படி இருக்குங்காலத்திலே, ஒரு யானை விட்டுணுவுக்குத் தொண்டு செய்ய நினைத்து, அவரை அடைந்து, அது நாள்தோறும் நீராடி, தாமரைமுதலாகிய பூக்களைக் கொய்துகொடுத்து வந்தது. விட்டுணு அந்தப்பூக்களினாலே பரமசிவனைப் பூசித்துவந்தார். ஒருநாள் யானை தடாகத்திலேதாமரைப்பூக்களைக் கொய்யும்பொழுது ஒருமுதலை அதன்காலிலே பிடித்து இழுத்தது. முதலை இழுக்க யானை சகிக்கமாட்டாது "ஆதிமூலமே!" என்று விட்டுணுவைக் கூவி அழைத்

தது. விட்டுணு மூர்த்தி உடனே கருடவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்து சக்கராயுதத்தைச் செலுத்தி, முதலையைக் கொன்றார். பின்பு விட்டுணுமூர்த்தி காஞ்சிபுரத்திலே பூசைசெய்துகொண்டிருந்தார்.

சிவபெருமான் இடபவாகனத்திலே தோன்றி, காட்சி கொடுத்தருளினர். விட்டுணு வணங்கி, "பிரமாவையும் உலகத்தையும்படைக்க வரந்தந்தருளுக; தேவரீருடைய திருவடிகளிலே நீங்காத அன்பையுந் தந்தருளுக; யான் இருக்கும் இம்மலை, என்னிடத்திலே அன்புபொருந்திய இந்த யானையின்பேரினல் **அத்திகிரி** என்று வழங்கல்வேண்டும்; தேவரீரும் இவ்விலிங்கத்தில் என்றும் இருந்து அருள்செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். சிவபெருமான் "அவ்விதமே உனக்கு வரங்களைத் தந்தோம்" என்றுகூறி மறைந்தருளினர்.

---

௧௭. அரதத்தாசாரியர்.

சோழநாட்டிலே, கஞ்சனூரிலே பிராமணகுலத்திலே, வாசுதேவர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வைஷ்ணவக்கொள்கையிலும், ஆசாரத்திலும் மிகுந்த பற்றுள்ளவர். அவர்செய்த தவத்தினலே ஒரு புதல்வர் பிறந்தார். அக்குழந்தைக்குச் **சுதர்சனர்** என்று பெயரிடப்பட்டது. சுதர்சனர் முற்பிறவிகளிலே செய்த புண்ணியத்தால், வைஷ்ணவசமயத்திலே பற்றில்லாதவராய்ச் சிவாலயத்துக்குச்சென்று அங்கே தொண்டு செய்துவந்தார்.

வாசுதேவர் ஒருநாள் தமது புத்திரராகியசுதர்சனரை அழைத்து, "குழந்தாய்! நீ விபூதி அணியாதே; உருத்திராக்ஷம் தரியாதே; சிவனடியாரோடு இணங்காதே; என்று கூறினர். சுதர்சனர் வழக்கம்போல

ஆசாரியர்:— "நீங்கள் கோயிலுக்குப்போய் விதிப்படி தரிசனம்செய்து வாருங்கள்."

சிறுமிகள்:— "அயல்வீட்டுப் பெண்கள்போல நாங்களும் அணிந்துகொள்வதற்கு ஆபரணங்கள் தரவேண்டும்."

ஆசாரியர்:— "விபூதியே சரீரத்துக்கு ஆபரணம்; அதுவுமல்லாமல், சிவபெருமானுடைய புகழைக் கேட்டலே காதுகளுக்கு ஆபரணம்; அவரைத்தொழுதலே கைகளுக்கு ஆபரணம்; அவரை வலம்வருதலே கால்களுக்கு ஆபரணம்; அப்படியிருக்கவும், பிள்ளைகளே! நீங்கள் வருந்துவது ஏன்?"

சிறுமிகள்:— "அப்பா! தேவரீர் கூறுவது உண்மையேயாயினும், அயல்வீட்டுப்பெண்கள் தங்களைப்போல எங்கட்கும் உலகத்தார் விரும்பும் ஆபரணங்கள் இல்லையென்று இகழுகிறார்கள்."

ஆசாரியர்:— "முற்பிறப்பிற் சிவபெருமானை வழிபட்டவர்களுக்கே ஆபரணம் முதலியனகிடைக்கும்."

சிறுமிகள்:— "தேவரீருக்கு இவை கிடைத்தல் அரிதல்ல. எப்படியுந் தருதல்வேண்டும்."

ஆசாரியர்:— "பிள்ளைகளே! இந்தவீதியிலே ஓர் எருது செல்லுகின்றது. இவ்வெருத்தினது குளம்பு அழுந்திய இடங்களில் உங்களுக்குவேண்டிய அணிகள் கிடைக்கும். நீங்கள் இதன்பின்னே சென்று அவற்றைப் பெறுங்கள்."

புதல்வியர் அவ்வாறேசென்று பலவிதமான ஆபரணங்களைக்கண்டு எடுத்துவந்தார்கள்.

ஆசாரியர்:— "நீங்கள் கண்டெடுத்த ஆபரணங்கள் எவை?"

சிறுமிகள்:— "சிலம்பு, பதக்கம், பவளமாலை, தோடு, கைவளை முதலியனவெல்லாம் கிடைத்தன."

பின்பு சிறுமிகள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் தாயாரிடம் போய் "அம்மா! இவைகளால் எங்களை அலங்கரிக்கவேண்டும்" என்றார்கள். தாயார் அவர்களை அவ்வாபரணங்களால் அலங்கரித்தார். அவர்கள் தாங்கள் அணிந்து எஞ்சிய ஆபரணங்களைப் பழம் பாக்கு வெற்றிலை முதலியவற்றோடு எடுப்பித்துக்கொண்டு கோயிலுக்குப்போயினார்கள். போய் அவ்வாபரணங்களாலே சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும் அலங்கரிப்பித்து வழிபாடுசெய்து திரும்பினார்கள்.

அரதத்தாசாரியர் இன்னும் அனேக அற்புதங்களைச்செய்து சிவபெருமானுடைய பாதநிழலை அடைந்தார்.

---

௩௩. பெரியோரைச் சேவித்தல்.

பெரியோர்கள் தகப்பன், தாய், பாட்டன், பாட்டி, மாமன், மாமி, தமையன், தமையன் மனைவி, சிவனடியார், குரு, குருபத்தினி, உபாத்தியாயர் முதலாயினோர்களாம்.

அவர்கள் வரின் எழுந்து அச்சத்தோடும் அன்போடும் வந்தனஞ்செய்தல் வேண்டும். பெரியோர்களை வணங்குபவன் பூரணவயசையும் கல்வியையும் கீர்த்தி முதலியவற்றையும் அடைவான். பெரியோர் யாது குற்றஞ் செய்யினும் அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அவர்கள் ஏவும் பணிவிடைகளைக் கூச்சமின்றிச் செய்தல்வேண்டும். நல்லொழுக்கம் முதலியவற்றுக்கு மாறாகச் சொல்வார்களாயின் அதனை மறுத்தல் பாவமாகாது.

பெரியோர்முன் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதலும், அவர்களை நிந்தித்தலும் பாவமாகும். அவர்களிடத்தில் ஒரு பொருளை ஏற்கும்பொழுது இரண்டு கரங்களாலும் ஏற்றல்வேண்டும். கொடுக்கும்பொழுதும் இருகரங்களாலும் கொடுத்தல்வேண்டும். அவர்களுடன் சமமான ஆசனத்தில் இருத்தல் ஆகாது.

பிதா மாதாமுதலாயினோருக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுத்து எந்நாளும் பாதுகாத்தல் வேண்டும். அவர்களுக்கு நோய்வந்தால் வைத்தியரைக்கொண்டு மருந்து செய்வித்தல்வேண்டும். அவர்கள் இறக்கும் பொழுது, அவர்மனம் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே அழுந்தும்படி தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களைஓதுவித்தல்வேண்டும். அவர் இறந்தபின்பு அபரக்கிரியைகளை விதிப்படி சிரத்தையோடு செய்துமுடித்தல் வேண்டும். வருடந்தோறும் அவர் இறந்த திதியில் சிராத்தம் தவறாமற் செய்தல்வேண்டும். புரட்டாதி மாதத்தில் மகாளயஞ்செய்தல்வேண்டும்.

வருடப்பிறப்பு முதலிய விசேஷகாலங்களில் குருவையும் உபாத்தியாயரையும் மற்றைய பெரியோர்களையுந் தரிசித்தல்வேண்டும். குருவையும் சிவபத்தரையும் மனிதரென்று நினையாது, சிவபெருமானென நினைத்து விசுவாசத்தோடு வழிபடல்வேண்டும். அவர்கள் தம் வீட்டுக்குவரின், எழுந்து கைகளைக்கூப்பி நமஸ்கரித்து, அழைத்துக்கொண்டு வந்து ஆசனத்திலிருத்தி நமஸ்கரித்து, விபூதிவாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, மீண்டும் நமஸ்கரித்து, அவர் "இரு" என்றபின் இருத்தல்வேண்டும். அவர்போம்பொழுது அவருக்குப்பின் பதினன்கடிபோய் வழிவிடல்வேண்டும். கிழக்கினும் வடக்கினும் கால்நீட்டி நமஸ்கரித்தல் ஆகாது. அவர்கள் கிடக்கும்போதும், பத்திரபுஷ்பம் எடுக்கும்

போதும், ஸ்நானம் சந்தியாவந்தனம் முதலியன பண்ணும்போதும் நமஸ்கரித்தல் ஆகாது.

தீக்ஷைசெய்த குரு, உபாத்தியாயர் முதலிய பெரியோர்கள் திருமுகம் அனுப்பினால், அதைப்பீடத்தின்மீதுவைத்து, நமஸ்காரஞ்செய்து, இரண்டுகைகளினாலும் எடுத்து, இரண்டுகண்களிலும் ஒற்றிச் சிரசின்மேல்வைத்துப் பின்பு வாசித்தல்வேண்டும். ஆசாரியருடையமனைவியை உமாதேவியாகப்பாவித்து வணங்கல்வேண்டும். அவருடைய புத்திரரை விநாயகக்கடவுளும், சுப்பிரமணியக்கடவுளுமாகப் பாவித்து வணங்கல்வேண்டும். ஆசாரியர் சிவபதமடைந்த திதியிலாவது நக்ஷத்திரத்திலாவது அவரைக்குறித்துக் குருபூசை செய்தல் வேண்டும்.

---

௨0. தருமம்.

தருமமாவது வேதாமங்களிலே விலக்கிய பாவங்களை ஒழித்து விதித்த புண்ணியங்களைச் செய்தல். பாவங்களாவன: கொலை, களவு, கள்ளுக்குடித்தல், மாமிசம்புசித்தல், பொய்சொல்லல் முதலியவைகளாம். புண்ணியங்களாவன: கடவுளை வழிபடுதல், பெரியோர்களை வணங்குதல், உண்மை பேசுதல், முதலியவைகளாம்.

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு மனிதசரீரத்தைக் கொடுத்தது, தருமங்களைச்செய்து தம்மைவழிபட்டு முத்தியடைதற்பொருட்டேயாம்.

பாவஞ்செய்தவர்கள் நரகத்திலே விழுந்து துன்பத்தை அனுபவிப்பார்கள். புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் உயிரோடிருக்கும் பொழுது இன்பத்தை அனுபவிப்பார்கள். இறந்தபின் சுவர்க்கம்முதலிய உலகங்களை அடைந்து இன்பத்தை அனுபவித்து மோட்சத்தை அடைவர்.

உலகத்திலே ஒருவன் வண்டியில் ஏறிச்செல்லவும், மற்றவன் இழுத்துக்கொண்டு செல்லவுங் காண்கிறோம். இதனாலே வண்டியில் ஏறிச் செல்பவன் தருமங்களைச் செய்தவன் என்பதும், இழுத்துச்செல்பவன் பாவங்களைச்செய்தவன் என்பதும் பெறப்படுகின்றன.

ஒருவன் இறக்கும்பொழுது அவனுக்குத் தாய்தகப்பன் முதலியவரேனும், அவனுடைய திரவியங்களேனும் துணையாதலும் இல்லை; உடன் செல்லுதலும் இல்லை; அவன் செய்த தருமமே துணையாக உடன்செல்லும். ஆதலினாலே தருமத்தைநாளோறும் செய்தல்வேண்டும்.

பொருளினாலே ஆவசியமாகச் செய்யவேண்டிய உத்தமதருமங்கள் சிலவற்றைக் கூறுவாம்:—

அழிந்துகிடக்கும் பழைய தேவாலயங்களை முன்போலக்கட்டுவித்தல் மிக மேலான புண்ணியமாகும். பழுதடைந்த ஆலயங்களைப் புதுக்குவித்தல் வேண்டும். பூசை உற்சவம் முதலியன நடவாதிருக்கும் ஆலயங்களில் ஆகமவிதிப்படி பூசை உற்சவம் முதலியவைகளைச் செய்வித்தல் வேண்டும். திருக்கோபுரம் முதலியவைகளில் அரசுமுதலியவைகள் முளைத்தால் அவைகளை வேருடன்களைந்து அவ்விடத்துக்குச் சுண்ணாம்பு பூசுதல் வேண்டும்.

சைவவித்தியாசாலைகளைத் தாபித்து, பிள்ளைகளுக்குக்கருவிநூல்களையும், லௌகிகநூல்களையும், சமயநூல்களையும் படிப்பித்தல்வேண்டும். கல்வியில் விருப்பமுள்ள வறியபிள்ளைகளுக்கு அன்னமும், வஸ்திரமும், புத்தகமுங் கொடுத்தல் வேண்டும். பரீக்ஷையில் சித்தியடைந்த பிள்ளைகளுக்குப் பரிசுகொடுத்தல் வேண்டும்.

குருடர், முடவர், சிறுகுழந்தைகள், நோயாளர், வயோதிகர், வறியவர் என்னும் இவர்களுக்கு அன்னங் கொடுத்தல் வேண்டும். கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டு,

செய்பவருக்குங் கொடுத்தல் வேண்டும். வியாதியாளர்களுள் வறியவர்களுக்கு மருந்து செய்வித்தல்வேண்டும்.

தேவபூசைக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டுத் திருநந்தனவனம் வைத்தல்வேண்டும். குளந்தோண்டுவித்தல் வேண்டும். குளக் கரையிலே பூசைமண்டபம் கட்டுவித்தல்வேண்டும். வழிகளிலே தண்ணீர்ப் பந்தர்கள் வைத்தல் வேண்டும். அநாதப்பிள்ளைகளை வளர்த்துக் கல்வி கற்பித்தல்வேண்டும். இவை முதலியன உத்தம தருமங்களாம்.

ஆன்மாக்கள் தருமங்களைச்செய்து உய்யவேண்டும் என்னுங் கிருபையினலே, காஞ்சீபுரத்திலே காமாட்சி அம்மையார் சிவபெருமானது இடப்பாகத்தில் இருந்து முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்து அருளுகின்றார்.

உக. ஆறுமுகநாவலர்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே, கார்காத்த வேளாளர் வருணத்திலே, ஞானப்பிரகாசசுவாமிகளது மரபிலே ஆறுமுகநாவலர் அவதாரஞ்செய்தார். இவர் சரவணமுத்துப்புலவர் சேனதிராயர் முதலிய வித்துவான்களிடத்திலே கல்விகற்றுவந்தார். இவருடைய கல்வித்திறமையைக்கண்ட உபாத்தியாயர்கள் இவரிடத்திலே மிகப் பிரீதியுடையவர்களாயினர். இவர் இங்கிலீஷ் படித்து அதினும் சமர்த்தராயினர். சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும், தேவார திருவாசகங்களையுங்கற்றுப் பாண்டித்தியம் அடைந்தார். சம்ஸ்கிருத நூல்களைப் படித்து அவற்றிலும் வல்லவராயினர்.

நாவலர் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பித்தால் உலகத்துக்கு நன்மை உண்டாகும் என்று எண்ணி, சதாசிவம்பிள்ளை, நடராசஐயர், ஆறுமுகத்தம்பிரான். செந்திநாதையர், வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலப் பிள்ளை, கைலாசபிள்ளை முதலிய நன்மாணக்கர்களுக்குப் படிப்பித்தார்.

இவருக்குச் சமயத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்னும் ஆசை சிறுவயதிலே உண்டாயது. இவர் சைவத்தை வளர்த்தற்குப் பிரசங்கம் முக்கியமானவழி என்பதை உணர்ந்து பிரசங்கமழை பொழிந்துவந்தார். இவருடைய பிரசங்கங்களைக் கேட்டவர்களுள் மதுபானம் மாமிசபோசனம்செய்த அநேகர் மதுபானமும் மாமிசபோசனமும் செய்யாதுவிட்டார்கள். தீக்ஷைபெற்று, சந்தியாவந்தனஞ் செய்யாத அநேகர் மீட்டும் தீக்ஷை கேட்டு, சந்தியாவந்தனஞ் செய்தார்கள். ஆலயதரிசனஞ் செய்யாத அநேகர் ஆலயதரிசனஞ் செய்தார்கள். சைவநூல்களை இகழ்ந்து, பாதிரிமார்களை விசுவசித்த அநேகர் சைவநூல்களின் உண்மைகளை அறிந்துகொண்டார்கள். இப்படியே நாவலருடைய பிரசங்கத்தினால் தமிழ்நாடு அடைந்த நன்மைகள் அளவில்லாதன.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக் குருமூர்த்திகள் இவருடைய வாக்குவல்லபத்தைக் கண்டு, இவருக்கு நாவலர் என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டினார்கள். நாவலர் புராணத்துக்கு அர்த்தஞ்செய்யும் சிறப்பு எவருடைய மனத்தையும் கசிந்துருகச் செய்யும்.

நாவலர் அவர்களுக்குச் சைவ வித்தியாசாலை வைத்துப் படிப்பிக்கவேண்டும் என்னும் ஆசை முறுகி வளர, வண்ணார்பண்ணையிலும் சிதம்பரத்திலும் வித்தியாசாலைகளைத் தாபித்தார். அவைகள் இப்பொழுதும் நடைபெற்று வருகின்றன. இவருடைய முயற்சியால் தொடங்கப்பட்ட வித்தியாசாலைகள் இன்னும் பல.

யாழ்ப்பாணம் சிறியநாடாயிருந்தாலும், பாதிரிமார்கள் இங்கே வந்து சேர்ந்து, தமது சமயத்தைப் பரப்புதற்கு அனேக போதகர்களையும் போதகிகளையும் நியமித்தார்கள். பாதிரிமார் தமது சமயத்தைப் போதித்தலிலும், சைவசமயத்தை இகழ்தலிலுமே தமது கருத்தைச் செலுத்தினார்கள். அநேகர் அவர்களது போதனையில் மயங்கி, அவர்கள் வசமாயினார்கள். அவர்

களது தந்திரங்களைச் சகிக்கலாற்றாது, தமது பிரசங்கங்களினாலும், எழுத்துமூலமாகவும், கிறிஸ்துமத குற்றங்களையெல்லாம் அஞ்சாநெஞ்சோடு எடுத்துக் காட்டுவார். சைவதூஷண பரிகாரம் முதலிய கிறிஸ்துமத கண்டன நூல்களையும் எழுதி அச்சிட்டார். சம்ஸ்கிருதத்திலும் செந்தமிழிலுமுள்ள இலக்கிய லக்கணங்களையும், ஆகம சித்தாந்த தருக்கநூல்களையும் நன்கு கற்ற நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதரும் இவரோடு சேர்ந்து கிறிஸ்துமத கண்டனமுதலிய நூல்களைச் செய்தார். இவர்கள் அவதாரம் செய்யாவிடின் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் இப்பொழுது கிறிஸ்தவ நாடாக இருக்கும்.

நாவலர் வசனரூபமாகப் பலநூல்களை எழுதினார். தாம் எழுதிய **சைவவினாவிடை பெரியபுராண வசனம்** முதலிய நூல்களைத் தமது அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு, சைவர்கள் ஈடேறும்படி உதவினார். பல நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சிட்டார். இவர் தாம் வித்துவானாயிருந்ததேயன்றி, பிரபுவாயும் இருந்ததினால் நந்தனார் முதலிய அடியவர்கள்மேலும் சுவாமிமேலும் பாடிக்கொண்டுவந்த **கோபாலகிருஷ்ணஐயர்** முதலானவர்களுக்குக் கொடுத்த பரிசுகள் பல.

நாவலர் சிறுவயசிலேயே சமயதீக்ஷை பெற்றார். பின்பு விசேஷதீக்ஷையும் நிருவாணதீக்ஷையும் பெற்றுக் கொண்டார். நைட்டிகப்பிரமசரியத்தில் சிறிதும் வழுவாது ஒழுகிவந்தார். சிவபூசையேயன்றிச் சமயாசாரியர்களது குருபூசையையும் கிரமமாகச் செய்துவந்தார். சிவராத்திரி கந்தசட்டி முதலிய விரதங்களையும் அனுட்டித்து வந்தார். தகப்பனார், தாயார் என்னும் இருவருடைய வருஷ சிராத்தங்களையும் சிரத்தையோடு செய்து வந்தார். காமம் களவு வஞ்சனை முதலிய துர்க்குணங்கள் இவரிடத்தில் எள்ளளவும் இருந்ததில்லை.

தமிழ்நாட்டார் சைவசமயமே உண்மைச் சமயமென அறிந்துய்யத் தோன்றிய நாவலர்பெருமான், தமது ௫௬ வயதிலே சிவபெருமானது பாதநீழலை அடைந்தார்.

உ

ஸ்தோத்திரத்திரட்டு.

தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

பண்—கௌசிகம்.

திருசிற்றம்பலம்.

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
யோது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னாம நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு; — *காதல்- பேரன்பு. நன்னெறி- முத்திநெறி. வேதநான்கினும்- நான்காகிய வேதங்களுள்ளும். நான்காவன; இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வம் என்பன. மெய்ப்பொருளாவது: உண்மைப்பொருளாயிருப்பது.*

சர்வான்மாக்களையு முய்விக்கும்பொருட்டுத் திருவவதாரஞ் செய்த திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார், தமது திருமணத்துக்கு வந்தவராகிய எல்லோரையும் முத்தியிற் கூட்டுவிக்கத் திருவுளங் கொண்டு, இந்த **நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைத்** *திருநல்லூர்ப் பெருமண ஆலயத்தில் சிவலோகத் தியாகேசர் சந்நிதியில் ஓதி யாவரையும் சிற்சோதியிற் கலப்பித்தருளி, பின்னாத் தமது டைய மனைவியாரைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, தாமும் அச்சோதி யுட்புகுந்து சிவசாயுச்சிய முத்தியடைந்தருளினார்.*

திருப்பழனம். *பண்—தக்கேசி.*

வேத மோதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளை யெருதேறிப்
பூதஞ் சூழப் பொலிய வருவார் புலியி னுரிதோலார்
நாதா வெனவு நக்கா வெனவு நம்பா வெனநின்று
பாதந் தொழுவார் பாவந் தீர்ப்பார் பழன நகராரே,

எருது- இடபம், அது தருமவடிவானது. நாதா......நம்பா என- அடியார்கள் போற்றும்வகை குறித்தது. பழன நகரார்- திருப்பழனத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் கடவுள். திருப்பழனம் காவிரிக்கு வடகரையில் உள்ள தலங்களுள் ஒன்று.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர். பண்—சீகாமரம்.

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடந்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே.

கள்- தேன். மதியம்- சந்திரன்.

சம்பாதி சடாயு என்னும் இரண்டு புட்களும் பூசித்தசெய்தி இங்கே உணர்த்தப் பட்டது. சம்பாதி சடாயு என்னும் கழுகரசர் இருவரும் வேதங்களும் முருகக்கடவுளும் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலமாதலின், புள் இருக்கு வேளூர் எனப் பெயர்பெற்றது. இது வைத்தீசுரன்கோயில் என்று வழங்கப்படுகின்றது.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருவதிகைவீரட்டானம். பண்-கொல்லி.

கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்றா யடிக்கே யிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதுந்
தோற்றா தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

கூற்று ஆயின ஆறு - சூலைநோயானது யமனையொத்து வந்து வருத்துகின்ற விதத்தை. கூற்று - யமன். விலக்ககிலீர்- நீக்கியருளுகின்றீரில்லை. துடக்கி முடக்கியிட - சுற்றி முறுக்க. கெடிலம்-நடுநாட்டிலுள்ள மிகச்சிறந்தபுண்ணியநதி. திருவதிகை வீரட்டானம்-நடுநாட்டுத் தேவாரத்தலங்களுள் ஒன்று.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவதிகை வீரட்டானத்து இறைவன் சந்நிதியில் தமது சூலைநோய்தீரும்படி "**கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்**" என்னும் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

பொது. பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

சொற்றுணைவேதியன்- ஆன்மாக்களுக்கு உற்ற துணை என்று சொல்லப்படும் வேதியன். வேதியன்- வேதங்களை அருளிச்செய்தவன். பொன் திருந்து துணையடி- பொலிவிணையுடைய திருத்தமாகிய இரு பாதங்களை. கல் துணை பூட்டி- கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டி. பாய்ச்சினும்- செலுத்தினாலும்.

பல்லவராசன் சமணர்கள் வேண்டுகோளின்படி திருநாவுக்கரசுநாயனாரைக் கல்லினோடுசேர்த்துக் கட்டுவித்துச் சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடச் செய்தான். அப்பொழுது நாயனார் எம்பெருமானைத் தோத்திரம் பண்ணுவேன் என்று நினைந்து **நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைப்** *பாடியருளினார். கட்டிய கயிறு அறுந்துபோயிற்று. சமுத்திரத்திலே கல்லானது நாயனார் மேற்பக்கத்தில் இருப்பத் தெப்பமாய்மிதந்து திருப்பாதிரிப்புலியூரில் வந்துசேர்ந்தது.*

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலமரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

பொங்கு தாமரை- பொலிவுபெற்ற தாமரைமலர். ஆ-பசு. அரன்- சிவன். அஞ்சு- பஞ்சகவ்வியம் அவை: பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம். ஆடுதல்- அபிஷேகங் கொண்டருளுதல். கோ-அரசன். கோட்டம்- கோணுதல், நடுநிலையின்றி ஓர் புறங் கோணுதல்.

இது நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தின் இரண்டாவதுபாட்டு.

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்.

நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனை யஞ்சோ
நரகத்தி லிடர்ப்படோ நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோ
மின்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச் சேவடி யிணையே குறுகினோமே.

ஆர்க்கும் என்பது சிவபெருமானையும் அவனடியரரையும் ஒழிய ஏனைய யாவரையும் உள்ளடக்கியது. ஏமாப்போம்-சிவனது காவல் பெற்றேம். கோமான்-தலைவன்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சைவசமயத்திலே பிரவேசித்த செய்தியை அரசன் சமணரால் கேள்வியுற்று, மந்திரிமாரை நோக்கி, "தருமசேனரை அழைத்து வாருங்கள்" என்று ஆஞ் ஞாபித்தான். மந்திரிமார் திருவதிகையை அடைந்து நாயனாரி டத்திற்சென்று, "அரசன் உம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரும் படி எங்களை அனுப்பினன் வாரும்" என்றார்கள். அதுகேட்ட நாயனார் "**நாமார்க்குங் குடியல்லோம்**" என்னும் மறுமாற்றத் திருத் தாண்டகத்தைப் பாடி, "நாம் நீங்கள் அழைத்தபடியே வரக்கட வோம் அல்லோம்" என்று அருளிச்செய்தார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

திருக்கோளிலி: பண்- நட்டராகம்.

நீள நினைந்தடியே னுமை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மடவா ளவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலி யெம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை யெம்பெருமா னவை யட்டித் தரப்பணியே.

நித்தலும்- எப்பொழுதும். வாளன கண் மடவாள்- வாள் போலும் கண்ணுடையவராகிய பரவையார். இலை- இல்லை. அட்டி- கட்டளையிடுக.

குண்டையூர்க் கிழார் என்னும் வேளாளராகிய அன்பர் ஒருவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்பொருட்டுப் பரவையார் வீட்டுக்கு நெடுங்காலமாக நெல் அனுப்பிவந்தார். வருங் காலத்து மழை இல்லாமையால் வளஞ் சுருங்கவும் குண்டையூர்க் கிழார் இறைவனை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தனர். சிவபெருமான் குண்டையூர் முழுவதும் நென்மலையாகச் செய்தருளினர். நாயனார் நென்மலையைக் கண்டு வியந்து இதனை எடுக்க ஆளும் சிவபெருமானே தந்தருளினன்றி முடியாது என்று திருவுளங் கொண்டு கோளிலியென்னுந்தலத்தில் இருக்கும் சிவாலயத்தை அடைந்து **"நீளநினைந்தடியேன்"** என்னும் பதிகம் பாடியருளினார். அப்பொழுது சிவபெருமான் சிவகணங்களை ஏவி, நென்மலையைப் பரவையார் திருமாளிகைக்குச் சேர்ப்பித்தருளினார்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாசகம்.

முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

நெறி- மார்க்கம். பாறும்வண்ணம்- அழியும் வண்ணம். அத்தன்- ஐயன்.

திருவிசைப்பா.

பண்-பஞ்சமம்.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்

செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.

கற்றவர்- ஞானநூல்களைச் சற்குருமுகமாகப் படித்தவர். கருணை- கிருபை. புரங்கள்- திரிபுரங்கள். திருவீழிமிழலை- காவிரியாற்றுக்குத் தென்கரையிலுள்ள தலங்களுள் ஒன்று.

திருப்பல்லாண்டு.

பண்-பஞ்சமம்.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலகன்-வியாக்கிரபாத முனிவருடையபுத்திரராகிய உபமன்னியுமுனிவர். "பாலுக்கு.........பிரான்" உபமன்னியுமுனிவர் குழந்தைப்பிராயத்திலே பால்வேண்டி அழுதபொழுது நடராஜப் பெருமான் திருப்பாற்கடலை அழைத்து அவருக்கு உண்ணுமாறு கொடுத்தருளிய வரலாறு உணர்த்தப்பட்டது. மால்- விட்டுணு. மாலுக்கு......செய்தவன். திருமால் சிவபூசைசெய்து சிவபெருமானிடம் சக்கராயுதம்பெற்ற வரலாறு இங்கே குறிக்கப்பட்டது. ஆலிக்கும்- களிக்கின்ற. நட்டம்-திருநடனம்.

கச்சியப்ப சிவாசாரியர்

கந்தபுராணம்.

மண்ணுலகத்திற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

மாசு- குற்றம். நுதல்- நெற்றி. களிறு- யானை. மலரடி- மலர்போன்ற பாதங்கள்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
யானைதன் னணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்கசீ ரடியா ரெல்லாம்.

வெற்பு- கிரவுஞ்சமலை. கூறுசெய் தனி வேல்- பிளந்த ஒப்பற்ற வேற்படை. குக்குடம்- கோழிக்கொடி. மஞ்ஞை- மயில்வாகனம். யானை தன் அணங்கு- தெய்வயானை அம்மையார்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.

திருப்புகழ்.

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

குறமாது- வள்ளியம்மையார். கறையானைக்கு இளையோன்- உரல்போன்ற காலையுடைய யானையின் முகத்தையுடைய விநாயகருக்குத் தம்பி.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

ஓயாமற் பொய்சொல்வர் நல்லோரை நிந்திப்பர் உற்றுப்பெற்ற
தாயாரை வைவர் சதிபாயிரஞ் செய்வர் சாத்திரங்கள்
ஆயார் பிறர்க்குப காரஞ்செய் யார்தமை யண்டினர்க்கொன்
றீயா ரிருந்தென்ன போயென்ன காண்கச்சி யேகம்பனே.

சதி- வஞ்சனை ஈயார்- கொடுக்கமாட்டார்.

பாராம லேற்பவர்க் கில்லையென் னமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற் பாவங்கள் வந்தணு காமன் மனமயர்ந்து
பேராமற் சேவை பிரியாம லன்பு பெருதவரைச்
சேராமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே.

பாராமல்-தனது பழையநிலை கருதாது. மனம் அயர்ந்து பேராமல் - மனஞ்சோர்ந்து முன் நிலைமையினின்று நீங்காமல். செல்வம்-திருவடியாகிய செல்வம். சிதம்பர தேசிகன்- தில்லையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமாசாரியன்.